

Standardiseringsrådet.

Man har från olika håll framkastat invändningar mot standardiseringen. Man har främst förebrått den, att den tvingar ingenjörer och tekniker att rätta sig efter dess restriktiva regler. Vidare skulle standardiseringen leda till överproduktion och till följd därav till arbetslöshet. Man förbiser här, skriver en fransk författare, att den ökade produktionen genom sänkning av de standardiserade varornas priser skall framkalla en motsvarande ökning av konsumtionen.

Ett tredje bekymmer är, att standardiseringen genom att gynna likformigheten till intet gör fantasien. Invändningen skulle vara på sin plats och betydelsefull, svarar en fransk expert, om det vore frågan om att driva standardiseringen till ytterlighet. Men i industrien, där det finns milliontals typer av arbetsstycken, kan det blott bliva tal om att standardisera några tusen av dem. Det återstår alltså en mycket betydande del för fantasien eller, om man vill, det personliga initiativet.

Därför vill ingen eftersträva en allmän utan en begränsad standardisering, som är klokt och med obstridlig teknisk kompetens anpassad. Var skall då denna gräns gå? Enligt nyssnämnda expert, en ingenjör som leder en standardiseringsbyrå i automobilbranschen, skola endast standardiseras skarvföremål och delar,

som äro beroende av att emellanåt löstas för underhåll eller utbyte. Man bör observera, att tyskarna iakttaga samma principer.

Den farhåga, som vissa personer hysa beträffande standardiseringstvänet, är alltså ganska oberättigad.

Så återstår ett tredje argument: att införa en standardisering, som ålägges alla, är att hindra det tekniska framåtskridandet, det innebär att underlägsna konkurrenter erhålla en fördel. Om man rådfrågar erfarna tekniker, skall man finna, att även denna farhåga är oberättigad. En framstående fransk yrkessammanslutning skriver följande i en propagandaskrift om standardisering:

Motståndarna till standardiseringen påstå ofta, att en kodifiering av tekniska regler skulle hota att hindra utvecklingen. Denna invändning är icke alldeles obefogad: även ifrågavarande förening ålägger sig skyldigheten att revidera sin regler, så ofta det är nödvändigt, eller då så begäres. Det händer för övrigt aldrig, att en fullständig revision är nödvändig. Det är endast detaljförändringar som föreslås; ibland räcker det t. o. m. med en omarbetning av några punkter eller några rader.